

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ขอให้ลูกเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกต้องกลายเป็นประภาคารแห่งแสง พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ อย่าได้ไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งนี้
- คำถาม:** ลูกๆ เป็นนักเรียนที่น่าอัศจรรย์ที่สุดอย่างไร?
- คำตอบ:** ลูกอยู่ที่บ้านกับครอบครัวและทำงานเป็นเวลา 8 ชั่วโมงเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกาย อย่างไรก็ตาม พร้อมกับสิ่งนั้นเพื่อที่จะเตรียมสำหรับ 21 ชาติเกิดในอนาคตของลูก ลูกทำงานรับใช้ 8 ชั่วโมงด้วยเช่นกันเพื่อทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับพ่อ ขณะที่ทำทุกสิ่ง ลูกจดจำบ้านและพ่อของลูก นี่คือการชีวิตนักเรียนที่น่าอัศจรรย์ของลูก ความรู้เป็นสิ่งที่ง่ายตายยาก ลูกเพียงแค่เพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์

โอมซานติ พ่อพูดกับลูกตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกต้องจดจำโลกที่ไม่มีตัวตนตามลำดับกันไป ด้วยเช่นกัน ลูกต้องจดจำสิ่งนั้นด้วยเช่นกันว่า ตั้งแต่เดิมลูกคือผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ แล้วลูกก็ไปสู่ดินแดนของความสงบ บางทีลูกเข้าใจสิ่งนี้อยู่ภายในตัวลูก สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกันว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร จากเวลาที่ลูกลงมาจากโลกที่ไม่มีตัวตน ในเวลานั้นเรากำลังรอคอย แล้วเราจะกลายเป็นเทพ นักรบ พ่อค้าแล้วก็สุทร วงจรนี้ควรหมุนในสติปัญญาของลูก ลูกมีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูก พ่อได้อธิบายสิ่งนี้แก่ลูก ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้ เวลาที่ลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ แต่ละวัน จำนวนของลูกจะเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ลูกเฝ้าแต่สอนผู้อื่นมากมายต่อไป ลูกจะกลายเป็นผู้ที่ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองก่อนอย่างแน่นอน ขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ สติปัญญาของลูกรู้ว่าท่านคือพ่อของลูก ท่านคือครูสูงสุดผู้ที่สอนเราด้วยเช่นกัน ท่านได้อธิบายแก่เราว่าเราวนไปรอบวงจร 84 ชาติเกิดอย่างไร สติปัญญาของลูกจะจดจำสิ่งนี้อย่างแน่นอน สติปัญญาของลูกต้องจดจำสิ่งนี้ในทุกขณะ สิ่งนี้ไม่ใช่บทเรียนที่ใหญ่ นี่เป็นบทเรียนของหนึ่งวินาที สิ่งนี้เข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าลูกคือผู้อาศัยของที่นี่ แล้วลูกมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูกอย่างไร นี่คือการวงจรของ 84 ชาติเกิด ในยุคทองมีชาติเกิดมากเท่านี้ ในยุคเงินมีชาติเกิดมากเท่านี้ ลูกจดจำวงจรนี้หรือไม่? สติปัญญาของลูกจะจดจำตำแหน่งที่ลูกได้รับและบทบาทที่ลูกได้เล่นอย่างแน่นอน ลูกจะพูดว่า ลูกเคยมีมังกุสองชั้นแล้วลูกก็กลายเป็นผู้มีมังกุชั้นเดียว และลูกก็สูญเสียทั้งอาณาจักรและกลับมาดโมประธาน วงจรนี้ต้องหมุนไป เหตุนี้เอง ลูกจึงเรียกว่าเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ดวงวิญญาณได้รับความรู้แล้ว ดวงวิญญาณมีนิมิต ดวงวิญญาณรู้ว่าเขาได้วนไปรอบวงจรในลักษณะนี้ และที่เวลานี้เขาต้องกลับบ้าน พ่อได้พูดว่า จดจำพ่อและลูกจะไปถึงบ้านของลูก ไม่ใช่ว่าลูกกำลังนั่งในสภาพนั้นในเวลานี้ ไม่เลย สิ่งต่างๆ ภายนอกมากมายเข้ามาในสติปัญญาของลูก บางคนจะจดจำสิ่งหนึ่ง และบางคนจะจดจำสิ่งอื่นๆ ที่นี้พ่อพูดว่า หลอมรวมสิ่งอื่นๆ ทั้งหมดและจดจำเพียงผู้เดียวเท่านั้น ลูกต้องทำตามศรัทธาที่ลูกได้รับ ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง และเพียรพยายามจนกระทั่งเวลาสุดท้าย ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้สิ่งใด เวลานั้นพ่อกำลังบอกลูก ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อลูกจะล่วงรู้ทุกสิ่ง ความลับทั้งหมดของผู้สร้างและตอนเริ่มต้นกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างเข้ามาในสติปัญญาของลูก ลูกได้รับการสอนบทเรียนเหล่านี้ ลูกสามารถจดจำท่านที่บ้านเช่นกัน นี่คือการบางสิ่งที่จะต้องเข้าใจด้วยสติปัญญา ลูกคือนักเรียนที่น่าอัศจรรย์ พ่อได้อธิบายว่า ลูกอาจจะพักผ่อนเป็นเวลา 8 ชั่วโมง และทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูกเป็นเวลา 8 ชั่วโมง ลูกต้องทำธุรกิจนั้น ฯลฯ ด้วยเช่นกัน พร้อมกันนั้น ธุรกิจที่พ่อให้แก่ลูกในการทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูกก็เป็นไปเพื่อหาเลี้ยงชีพของลูกด้วยเช่นกัน การหาเลี้ยงชีพนั้นเป็นระยะเวลาชั่วคราว ในขณะที่การหาเลี้ยงชีพนี้เป็นไปเพื่อร่างกายของลูกถึง 21 ชาติเกิด สิ่งนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งในบทบาทที่ลูกเล่นเช่นกัน ไม่ว่าใครบางคนจะเพียรพยายามมากมายแค่ไหนก็ตาม ภายหลังเขาจะได้รับการกราบไหว้บูชาตามนั้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกต้องซึมซับสิ่งนี้ทั้งหมด ลูกคือนักแสดง บาบ่าเพียงเล่นบทบาทของการให้ความรู้ อย่างไรก็ตาม ลูกต้องเพียรพยายามเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก บาบ่าจะไม่ทำสิ่งนั้น บาบามาเพื่ออธิบายแก่ลูกว่า ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนี้ช้าร่อยอย่างไร และวงจรนี้หมุนไปอย่างไร ท่านเพียงแค่มาเพื่ออธิบายสิ่งนี้ ท่านเฝ้าแต่อธิบายสิ่งนี้อย่างมีศิลปะวิธี พ่ออธิบายว่า ลูกๆ อย่าได้ไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งใด จงกลายเป็นผู้ที่ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและเป็นประภาคารแห่งแสง พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณไม่สามารถเล่นบทบาทของเขาได้โดยไม่มีร่างกาย ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย แม้ว่าพวกเขาจะมาหาลูกและพูดว่าสิ่งนี้ดี พวกเขาไม่สามารถกลายเป็นผู้ที่ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองได้ ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้เป็นอย่างมากที่นี่ และแล้วไม่ว่าลูกจะไปที่ไหนก็ตาม ลูกจะกลายเป็นเช่นมหาสมุทรแห่งความรู้ สิ่งนี้เป็นเหมือนกับที่เมื่อนักเรียนศึกษาเล่าเรียน

แล้วกลายเป็นครูและสอนในวิทยาลัยหรือทำธุรกิจของตนเอง ธุรกิจของลูกคือการกลายเป็นครูและทำให้ทุกคนกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกบางคนได้ทำรูปภาพที่ราชาที่มีมงกุฎสองชั้นแล้วกลายเป็นราชาที่มีมงกุฎชั้นเดียวได้อย่างไรและนั่นก็ดี แต่พวกเขาที่มีมงกุฎสองชั้นตั้งแต่เมื่อใดถึงเมื่อใด? พวกเขามีมงกุฎชั้นเดียวตั้งแต่เมื่อใดถึงเมื่อใด? แล้วอาณาจักรของเขาถูกช่วงชิงไปจากพวกเขาตั้งแต่เมื่อใดและอย่างไร? ลูกควรเขียนวันเหล่านั้นลงไป นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัดที่ใหญ่โต แนนอนที่ลูกจะกลายเป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง เวลานั้นลูกคือบราห์มิน เพียงบราห์มินเท่านั้นที่เป็นของยุคบรรจบพบกัน ไม่มีใครรู้สิ่งนี้จนกระทั่งลูกบอกพวกเขา นี่คือการเกิดทางจิตของลูก ลูกได้รับมรดกจากพ่อทางโลกและพ่อเหนือโลก ลูกไม่สามารถได้รับมรดกจากพ่อทางจิต พ่อให้มรดกแก่ลูกผ่านผู้นี้ มีการร้องเพลงว่า โอ้ พระผู้ (พระเจ้า)! ไม่เคยมีการพูดว่า โอ้ ประชาบิดาบราห์มา! ลูกจดจำพ่อทางโลกและพ่อเหนือโลกของลูก ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งเหล่านี้ ลูกรู้สิ่งเหล่านี้ ลูกได้รับมรดกที่ไม่สูญสลายจากพ่อเหนือโลก และมรดกที่สูญสลายจากพ่อทางโลกของลูก บางคนอาจจะเป็นลูกของราชาและได้รับมรดกห้าล้าน อย่างไรก็ตาม หากลูกวางมรดกที่ลูกได้รับจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดไว้เบื้องหน้าลูก ลูกจะพูดว่าเมื่อเปรียบเทียบกับอีกมรดกหนึ่งนั้น มรดกนี้ไม่สูญสลาย ในขณะที่มรดกนั้นจะจบสิ้นลง มายาจะเกาะเกี่ยวกับมหาเศรษฐีของทุกวันนี้ พวกเขาจะไม่มาที่นี่ พ่อคือเจ้าของคนจน บารัตยาจนมาก ผู้คนมากมายในบารัตมีความยากจน เวลานั้น ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะนำมาซึ่งคุณประโยชน์ให้แก่ผู้คนมากมาย โดยทั่วไปแล้วคนที่เจ็บป่วยจะมีการวางแผน พวกเขาคิดว่า ชีวิตไม่มีค่าที่จะมีชีวิตอยู่ ขอให้ฉันพบหนทางเช่นนั้นที่ฉันสามารถไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น พวกเขาต้องการหลุดพ้นเพื่อที่จะได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์ทรมาน ในยุคทองพวกเขาไม่ร้องขอสิ่งใด เพราะไม่มีความทุกข์ทรมานใดๆที่นั่น ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ในเวลานี้ จำนวนลูกๆของบาบาจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพียงผู้ที่จะกลายเป็นเทพแห่งสุริยวงศ์และจันทร์ทรงครองที่นั่นจะมาและรับความรู้นี้ตามลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถให้ความรู้แก่ลูก เวลานั้น ลูกจะไม่จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและไปที่อื่นใด ผู้ที่รักพอก็สามารถเข้าใจได้ว่าความรู้นี้ง่ายดายมาก แต่เป็นการกลับมาริสุทธิ์ของลูกที่มายาทำให้เกิดอุปสรรค หากลูกทำไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งใด ลูกจะพ่ายแพ้ต่อความไม่ระมัดระวังนั้น ตัวอย่างของการชกมวยนั้นเป็นการเปรียบเทียบที่ดี ในการชกมวยแต่ละคนพยายามจะเอาชนะอีกฝ่ายหนึ่ง ลูกรู้ว่ามายาทำให้ลูกพ่ายแพ้ได้ พ่อพูดว่า ลูกๆที่แสนหวานพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อเองก็เข้าใจว่าความเพียรพยายามเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับสิ่งนี้ พ่อแสดงวิธีการที่ง่ายดายแก่ลูก นั่นคือดวงวิญญาณ นั่นละร่างนี้และรับอีกร่างหนึ่งเพื่อเล่นบทบาทของฉัน ลูกต้องทำให้สิ่งนี้นั่นคงมากกว่า ลูกคือลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บาบาารู้สึกว่ามายาตัดโยคะของสติปัญญาของลูก สิ่งนี้ตามลำดับกันไป อาณาจักรลูกสร้างขึ้นบนพื้นฐานนี้ หากทุกคนจะเป็นเช่นเดียวกัน ก็จะไม่มีความจักรใดถูกสร้างขึ้น ราชา ราชนี ผู้ที่มั่งคั่งและปวงประชาทั้งหมดจะถูกสร้างขึ้นมา ไม่มีใครนอกจากลูกที่รู้สิ่งเหล่านี้ เรากำลังก่อตั้งอาณาจักรของเราเอง ในท่ามกลางลูกด้วยเช่นกัน มีเพียงลูกพิเศษผู้เป็นที่รักเท่านั้นที่จดจำสิ่งเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้ไม่ควรที่จะลืม ลูกๆรู้ว่าลูกลืม มิฉะนั้นก็จะมีสุขอย่างมากที่รู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก ลูกสามารถกลายเป็นสิ่งนั้นได้ด้วยความเพียรพยายามเท่านั้น ไม่ใช่เพียงแค่พูดถึงสิ่งนั้น ทันทิที่บาบาไปที่นั่น ท่านถามว่าลูก จงระมัดระวัง! ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่นอย่างเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองใช่หรือไม่? พ่อเป็นผู้ที่เป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองด้วยเช่นกันที่เข้ามาในผู้นี้ ผู้คนคิดว่าวิษณุคือผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง พวกเขาไม่รู้ว่า เขา (วิษณุ) คือลักษมีและนารายณ์ ใครที่ให้ความรู้แก่พวกเขาที่พวกเขาได้รับสถานภาพของลักษมีและนารายณ์? พวกเขาวาดภาพกฤษณะกำลังฆ่าปีศาจด้วยกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกชบชั้นกับผู้ที่ทำรูปภาพเหล่านั้น วิษณุคือสัญลักษณ์ของอาศรมของครอบครัวรวมกัน ภาพนั้นดี แต่นั่นไม่ใช่ภาพที่ถูกต้อง ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งนั้นคนที่มีสี่แขนจะมาที่นี่ได้อย่างไร? ลูกรู้สิ่งเหล่านี้ตามลำดับกันไปเช่นกัน พ่อพูดว่า ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามที่ลูกทำ บาบาของลูกจะถูกตัดออกไปด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ความเพียรพยายามนี้ต้องเป็นความเพียรพยายามสูงสุดอันดับหนึ่ง พ่อได้ให้เวลาแก่ลูกแล้ว ลูกต้องอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก มิฉะนั้น ใครจะดูแลลูกของลูกๆ? ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้ในขณะที่ทำทุกสิ่ง อย่างไรก็ตาม ไม่มีสิ่งอื่นใด พวกเขาได้วาดภาพกฤษณะฆ่าอสูร อคาสูรและบากาสุร ฯลฯ ด้วยกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ในเวลานี้ ลูกเข้าใจว่าไม่มีเรื่องของกงจักร ฯลฯ มีความแตกต่างอย่างมาก! เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งนี้ มนุษย์ไม่สามารถอธิบายแก่มนุษย์ได้ มนุษย์ไม่สามารถประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ในพวกเขาไม่มีใครที่สามารถอธิบายความลับของผู้สร้างหรือตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างเพียงพ่อเท่านั้นที่ได้อธิบายความหมายของกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองแก่ลูก พวกเขาได้เขียนเรื่องราวเช่นนั้นในคัมภีร์ อย่าได้ถามเลย! พวกเขาได้แสดงให้เห็นกฤษณะที่มีความรุนแรง ที่นั่นลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในสันโดษ เป็นเวลาที่ดีมากสำหรับผู้ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยในเวลากลางคืน พวกเขาสามารถมีการจดจำระลึกถึงได้อย่างมากมาย ขณะที่จดจำพ่อ เผาแต่ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองด้วยเช่นกัน หากลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงในความสุข ลูกแม้กระทั่งจะนอนด้วยความสุข ผู้ที่ได้รับทรัพย์สินสมบัติจะอยู่อย่างมีความสุขมาก พวกเขาไม่เคยสัปหงก

ลูกรู้ว่าลูกกำลังกลับมามีความสุขที่ดีและมั่งคั่งเสมอ ดังนั้น ลูกควรให้ตนเองไม่ว่างเว้นในการจดจำระลึกถึงเป็นอย่างดี พ่อรู้ว่าตามละครไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นก็เป็นสิ่งที่ดี พ่อยังคงให้แรงบันดาลใจแก่ลูกให้เพียรพยายามต่อไป เวลานี้พ่อกำลังให้คำสอนแก่ลูก มีผู้คนมากมายที่ไม่มีทั้งความรู้และโยคะ หากผู้รอบรู้หรือบัณฑิตมา พวกเขาจะไม่สามารถพูดกับเขาได้ ลูกผู้ที่มีประโยชน์ในงานรับใช้จะรู้ว่าใครเป็นคนดีและใครที่อธิบายให้แก่ผู้อื่นได้เป็นอย่างดี แล้วเมื่อพ่อก็เห็นด้วยเช่นกันว่าผู้ที่มานั้นเป็นคนดี, มีการศึกษาดี, มีสติปัญญาดี แต่ผู้ที่กำลังอธิบายนั้นบุดู พ่อก็สามารถเข้ามาแทรกและยกระดับบุคคลนั้น ดังนั้น ลูกที่แท้จริงจะพูดว่า พวกเขาไม่มีความรู้พ่อ แต่พ่อได้มานั่งและอธิบายแก่ผู้นั้น บางคนมีความหยิ่งยโส สำหรับพ่อที่จะมาและช่วยเหลือนั้นถูกกำหนดไว้ในละคร เป็นบทบาทของพ่อ ละครมีความพิเศษสุด จำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดอย่างมากเพื่อเข้าใจสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรนั้นที่ทุกคนสวยงาม ไม่มีใครที่น่าเกลียดที่นั่น ลูกสามารถทำรูปภาพและเขียนด้วยเช่นกันว่า น่าเกลียดและสวยงาม ด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาวาคะถึง 63 ชาติเกิด ลูกได้กลับมาที่น่าเกลียดอย่างมาก! ดวงวิญญาณได้กลายเป็นเช่นนั้น พวกเขาแม้กระทั่งทำให้ภาพของลักษมีและนารายณ์น่าเกลียด ผู้คนไม่เข้าใจว่ามันคือดวงวิญญาณที่กลับมาที่น่าเกลียด พวกเขาเคยเป็นนายของยุคทอง พวกเขาเคยสวยงาม และแล้วด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาวาคะ พวกเขาก็กกลับมาที่น่าเกลียด ดวงวิญญาณกลับมาใช้ชาติเกิดและกลับมาแต่ไม่ประสาธน์ ดังนั้น ดวงวิญญาณจึงน่าเกลียดและร่างกายก็น่าเกลียด ลูกสามารถถามพวกเขาเล่นๆ ว่า เหตุใดพวกเขาแสดงให้เห็นลักษมีและนารายณ์ที่สวยงามในบางสถานที่และน่าเกลียดในที่อื่นๆ? อะไรคือเหตุผลสำหรับสิ่งนั้น? พวกเขาไม่มีความรู้ใดเลย เหตุใดพวกเขาจึงทำภาพภาพลักษณ์ที่สวยงามของกฤษณะและภาพที่น่าเกลียดของกฤษณะ? ในเวลานี้ลูกรู้อะไร เวลานี้ลูกได้รับดวงตาที่สามของความรู้แล้ว อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะอยู่อย่างเต็มไปด้วยความสุข นั่งในสันโดษและไตร่ตรองความมั่งคั่งของความรู้ที่ลูกได้รับ เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์และเป็นอิสระจากโรคภัยไข้เจ็บ เพียรพยายามที่จะคงอยู่ในการจดจำระลึกถึง
2. กลายเป็นเจ้ามหาสมุทรแห่งความรู้เช่นพ่อ และทำให้ทุกคนกลายเป็นผู้คงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง กลายเป็นประชากรแห่งแสง เพื่อที่จะหารายได้เพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูกถึง 21 ชาติเกิดในอนาคตของลูก แนนองจงกลายเป็นครูทางจิต

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบราห์มินที่สูงส่ง ผู้ที่เปลี่ยนพายุ (ทูปาน) ไปเป็นของขวัญ (โทฟา) ด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นที่ไม่สูญสลาย
ความจริงจังและความกระตือรือร้นคือปีกสำหรับสภาพที่โอบยิบของบราห์มิน จงเฝ้าแต่โอบยิบด้วยปีกนี้ อย่างสม่ำเสมอ ความจริงจังและความกระตือรือร้นนี้คือพลังที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับลูกบราห์มิน ชีวิตของลูกไม่แห้งเหือด ลูกมีน้ำผลไม้และความหวานชื่นของความจริงจังและความกระตือรือร้นอยู่เสมอ ความจริงจังและความกระตือรือร้นทำให้สิ่งที่ยากเป็นสิ่งที่ง่าย ดวงวิญญาณที่มีความจริงจังและกระตือรือร้นไม่มีวันท้อแท้ ความกระตือรือร้นเปลี่ยนพายุเป็นของขวัญ ความกระตือรือร้นทำให้ลูกสัมผัสว่าข้อสอบหรือปัญหาใดก็ตามเป็นความสนุกสนานบันเทิง ผู้ที่คงความความจริงจังและความกระตือรือร้นที่ไม่สูญสลายไว้คือบราห์มินที่สูงส่ง

คติพจน์: จุดธูปของความสงบอยู่เสมอและกลิ่นของความไม่สงบจะจางสิ้น

*** โอม ชานติ ***